

വചനഭാഷ്യം
ആര്ഥായ വികളുന്നതിൽ

Laity Reflect on Syro-Malabar Sunday Mass SCRIPTURE READINGS

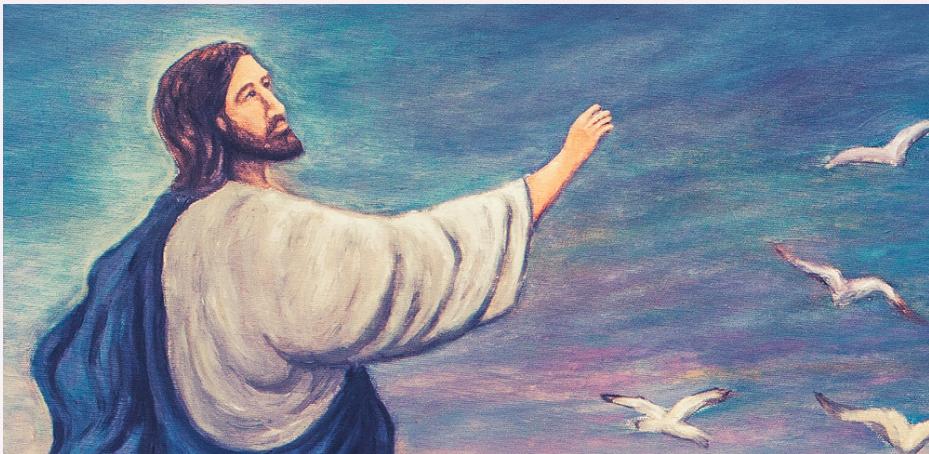
MALAYALAM - <http://homilieslaity.com> | ENGLISH (for Children) - <http://gospelreflectionsforkids.com>

ദന്തഹാ നാലാം ത്രായർ

2022

ജനുവരി 23

ദാഹാർത്തരൂദ ദൈവം

ഉർപ്പത്തി 29:1-14, ഫെബ്രുവരി 6:1-12, യോഹന്നാൻ 4:1-26

‘പിറവിപ്പുരുക്കടൽ
നീത്യുന്നോരിശൻസ്
അടിചേരനോ, റല്ലാതേരം നീതാ’
- തിരുക്കുറൾ

സർവ്വേശരരെ തൃപ്പാദങ്ങളെ
നിരന്തരമായി ആശ്രയിക്കുന്നവർക്കു
മാത്രമേ ജനമാകുന്ന സാഹരം
നീതിക്കെന്ന് മറുകരായത്തുവാൻ
കഴിയുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തവരാകട്ട
ആ പ്രാരാധ്യക്കടലിൽ പീണ്
കൈകാലിട്ടിക്കുകയും മുങ്ങിത്താ
ഴുകയും മാത്രമേ ചെയ്യു. ഒരിക്കലും
അവർ മറുകര കാണുന്നില്ല.
പാപപ്പെരുക്കടലിൽ നീതിക്കുഴിത്തെ
രുവൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി
സർവ്വേശരനെ കണ്ണുമട്ടുന്നതി
എന്നും ഭവസാഗരത്തിൽ

ശിഷ്ടഭാഗം അനായാസേന നീതാ
നാരംഭിക്കുന്നതിൽന്നെന്നും ലാവണ്ണ
മാർന്ന വിവരങ്ങളാണ് നാലാം
സുവിശേഷത്തിൽന്നെന്നും അധ്യാ
യം. ‘യേശുവും സമരിയാക്കാ
രിയും’ എന്നാണ് തലകെട്ടുകിലും
പേരില്ലാത്ത സമരിയാക്കാരിയുടെ
സ്ഥാനത്ത് പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വ
മനുഷ്യരുടെയും പേര് ചേർത്ത്
വായിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.
അനുവാചകരെ അകത്താരിനെ
ആശത്തിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന
രു ‘ജലാശയത്തിൽ’ അരികിലി
രുന്ന് ഭാഹത്തെയും ജീവജലത്തെ
യും ധമാർത്ഥ ആരാധനയെയും
എകാഗ്രമായി ധ്യാനിക്കാനാണ്
സുവിശേഷകൾ കഷ്ണിക്കുന്നത്.

ദാഹാർത്തരൂദ ദൈവം

‘ഓ, നീത്യമായ സത്യമേ, സത്യമായ

സ്നേഹമേ, സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്ന
നീത്യതയേ, നീയാണ് എൻ്റെ
ദൈവം. രാവും പകലും താൻ
നെന്തുവിർപ്പിടുന്നത് അങ്ങേയ്ക്ക്
വേണ്ടിയാണ്.’

ദാഹം എന്നതിന് ദഹനം, ചുട്ട്,
തൃപ്പണം എന്നാക്കേയാണ്
അർത്ഥം. എല്ലാം ശാരീരിക
മാനവത്തെ അതിലംഘിക്കുന്ന
പദ്ധതിയാണ്. കാമം, ഭക്താധി,
ലോഭം, മോഹം, മദം, മാതൃസ്വം,
ധാരം, അസൃഷ്ട എന്നിവയാണ്
അശ്വരാഗങ്ങൾ. ഒരിക്കൽ
അവയോടുള്ള തൃപ്പണയിൽ ഉരുക്കി
ദഹിച്ച ഒരാൾ ദാഹാർത്തരൂദ
ദൈവത്തെ - ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്ന
ദൈവത്തെ - കബണ്ഡത്തിയതി
നുശേഷം കുറിച്ചതാണ് മുകളിലെ
വാക്യം. തണ്ണേ ദാഹത്തിന്റെ
വൈവിധ്യവും വന്നുതയും താൻ
നുകർന്ന ജലത്തിൽന്നെ വസ്ത്രത്തും
മാധ്യരൂപമാണ് ‘എറുപറിച്ചിലിൽ’
അയാൾ ഏറുപറയുന്നത്. (വിശുദ്ധ
അഗ്നിനെ ഓർക്കാതെ ഈ വചനഭാഗം ധ്യാനിക്കാനാവില്ല.)
യോഹന്നാണ് സുവിശേഷത്തിലെ
രു പ്രധാന പ്രമേയമാണ്
ജീവജലം. അതേപ്പറ്റി നിക്കൊ

സജീവ് പാരക്കെന്തിൽ

ദേമോസിന് ക്ഷാസെടുത്തതിൽനിന്ന്
പിന്നാലെ സമരിയാക്കാരിക്കും
യേശു ക്ഷാസെടുക്കുകയാണ്. ഒരാൾ
ഇന്ദ്രായേലിലെ ഗൃഹം മറ്റാരാൾ
'അസമയത്ത്' ഭാഗം
തീർക്കാരെന്തുന പേരില്ലാത്ത
പാപിനി. രണ്ടുപേരുടെയും
ഭാഗങ്ങളാക്കേ ശമിച്ചു
എന്നുമാത്രമല്ല, രണ്ടുപേരും
ക്രിസ്തുവിനെ അനുയാത
ചെയ്യുന്നവരാകുകയും ചെയ്തു.

ഭാഗാർത്ഥനായ ദൈവം

ഭാഗാർത്ഥരുടെ ദൈവവും ഭാഗാർത്ഥനാണ്. അവൻ ഭാഗത്തോടെ
തേടുന്നത് ഭാഗാർത്ഥരെയാണ്.
എനിക്കു ഭാഗിക്കുന്നു എന്ന്
കിണറ്റിന് കരയിലും കുരിശിലു
മൊക്കെ അവൻ ആവർത്തിക്കു
ന്നതിന്റെ കാരണമാണ്.
ഭാഗിക്കുന്നവർ ജലത്തിനായാണ്
ഭാഗിക്കുന്നത്. അവനോ ജീവജലം
നൽകി ഭാഗം ശമിപ്പിക്കുന്നതി
നായാണ് ഭാഗിക്കുന്നത്. ദേശകാല
ദേവമില്ലാതെ, ജാതിമത ചിത
യില്ലാതെ, പുലരിയെനോ നടക്കച്ച
യെനോ രാവേനോ വ്യത്യാസ
മില്ലാതെ അവൻ അലയുകയാണ്.
കിണറ്റിന് കരയിലും തെരുവി
മികളിലും മരച്ചോട്ടിലും
കടൽത്തീരത്തുമെല്ലാം അന്ന്
കാത്തിരുന്നതുപോലെ
സക്കാരിയിലും അകത്തളങ്ങളിലും
വേദത്താളുകളിലും അന്നരാളു
ത്തിലുമൊക്കെ ഇന്നും അവൻ
കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അവനു
സമരിയായിലും കടന്നു
പോകേണ്ടിയിരുന്നതെ!
ഭാഗാർത്ഥരുടെ ലോക്കേഷൻ
അവനോളം കുത്യമായി അറിയുന്ന
മറ്റാരുണ്ട്? നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ
തിരസ്ക്കുതമായ സമരിയാകളി
ലും അവൻ കടന്നുപോകു
ന്നുണ്ട്. പൊട്ടക്കിണറുകളിൽ
വെള്ളം കോരിത്തളരുന നമ്മയും
അവൻ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.
സംസാരസാഗരത്തിൽ കൈ
കാലടിച്ച് കുഴഞ്ഞെ നമ്മയും അവൻ
തേടി വരുന്നുണ്ട്. യാക്കോബും
കിണറും ഭാഗവും ജലവുമൊക്കെ
അവനാണ്, അവന്നേരുത്യമാണ്.
കാത്തിരുന്ന് അവൻ ക്ഷാണി
ക്കുനില്ല; മട്ടക്കുന്നുമില്ല.

കിണർ

ശ്രദ്ധയോടെ വ്യാപരിക്കുമെങ്കിൽ
കിണർ നല്ലാരു 'ധ്യാനക്കേന്ദ്രം'
ആണ്. വുക്ഷച്ചേർക്ക് പോലെ കിണ
റും നമ്മ പലതും പറിപ്പിക്കും.
അതിൽ നമുക്ക് നമ്മ കാണാം.
മധ്യരമായി നമ്മുടെ ശബ്ദം
പ്രതിയന്നിപ്പിക്കാം. ഭാഗമേരുന്നോ
റും ഇരട്ടിമധുരരേതാടെ തണ്ണുത്ത
ജലം ആവോളം നുകരാം.
ജീവജലത്തിന്റെ അക്ഷയമായ
ഉറവയുള്ള ആ കിണർ യേശു
ക്രിസ്തുവാണ്. 'ഭാഗാർത്ഥരേ,
ജലാശയത്തിലേക്കു വരുവിൻ.
നിർധനൻ വന്നു വാങ്ങി
ക്ഷേപിക്കെട്ട! വിഞ്ഞും പാല്പും
സാജസ്യമായി വാങ്ങിക്കൊള്ളുകു,
എന്ന് നുറ്റാണ്ഡുകൾക്കു മുന്നേ
പ്രവചിക്കപ്പെട്ടത് (എശയു 55:1) ആ
ജീവനുള്ള കിണറിനെപ്പറ്റിയാണ്.
'എൻ്റെ ജനം രണ്ടു തിന്മകൾ
പ്രവർത്തിച്ചു. ജീവജലത്തിന്റെ
ഉറവയായ എനെ അവർ
ഉപേക്ഷിച്ചു; ജലം സുക്ഷിക്കാൻ
കഴിവില്ലാതെ പൊട്ടക്കിണറുകൾ
കുഴിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്ന
പ്രവചനത്തിലെ (ജരു 2:13)
സുചനയും ചലിക്കുന്ന ആ
കിണറാണ്. ആ കിണർ നമ്മുടെ
ഭാഗങ്ങളെ പവിത്രീകരിക്കുന്നു.
തൃഷ്ണകളെ ശുശ്വരിക്കുന്നു.
ഇനിമേൽ നാം ഭാഗിക്കുന്നത്
പുതിയ ജലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
യായിരിക്കും. ഇനിമേൽ നാം
വിശക്കുന്നത് അവൻ പരിഞ്ഞതു
പോലെ, 'അറിയാത്ത
ക്ഷേണങ്ങൾക്കു' വേണ്ടിയായി
രിക്കും. കിണറ്റിന് കരയിലെ ധ്യാനം
വ്യമാവിലല്ല. ഏകാഗ്രതയോടെ
അനുപ്പറിക്കുന്നവർക്ക് അവർ
ചെയ്തതുപോലെ സഥേരും കൂടം
അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ച് മടങ്ങാം.

ജീവജലം

'ഞാൻ നൽകുന്ന വെള്ളം
കുടിക്കുന്നവന് പിന്നീട് ഓരിക്കലും
ഭാഗിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നൽകുന്ന
ജലം അവനിൽ നിത്യജീവനിലേക്കു
നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന അരുവിയാകും'
എന്ന പചനം (വാക്യം 14) യേശു
പിന്നീടും ആവർത്തിക്കുന്നത് നാം
വായിക്കുന്നുണ്ട്. 'ആർക്കേഡിലും

ഭാഗിക്കുന്നകിൽ അവൻ എരുൾ
അടുക്കൽ വന്നു കൂടിക്കെട്ട.
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക്
ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന്, വിശ്വാ
ലിവിതം പ്രസ്താവിക്കുന്നതു
പോലെ, ജീവജലത്തിന്റെ
അരുവികൾ ഒരുക്കും' (7:38).
നിത്യജീവനിലേക്കു നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന
ഈ അരുവിയുടെ പേരെന്താണ് ?
ജീവജലത്തിന്റെ ഈ അരുവിയുടെ
പേരെന്താണ് ? ആദിയിൽ വെള്ള
തതിനു മീതെ ചലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന
ചെതന്യം (ഉൽപ. 1:1) തന്നെ
യാണ് ഈ അരുവി. 'രക്ഷയുടെ
കിണറിൽ നിന്ന് നീ സന്നോധ
തേതാടെ ജലം കോരിയെടുക്കും'
(എശയു 12:3) എന്
പ്രവചിക്കപ്പെട്ടത് ഈ അരുവിയെ
പ്ലറിയാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കുരിശുമരണത്തിന്റെ മഹത്തതിന്റെ
ഹലമായ ഈ അരുവിയുടെ
പേരാണ് പരിശുഖാത്മാവ്.
പരിശുഖാത്മാവ് എന്
ജീവനദിഡില്ലുള്ള നീരാടലാണ്
കൈസ്തവ ജീവിതം. പരിശുഖാ
താവ് എന കാറ്റില്ലുള്ള ഉയലലാ
ലാണ് കൈസ്തവ ജീവിതം.
ഇനിമേൽ മറ്റാരു ലഹരിയുടെ
ആവശ്യമില്ല. മറ്റാരു ആനന്ദത്തി
നും അർത്ഥമില്ല. 'വീടുതോറും
കയറിയിരിക്കും സ്ത്രീ പുരുഷരാം
വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ടുവന്' തനവി
ലാകി (അപ്പ. പ്രവ. 8: 7)
പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ലഹരിയും
ആനന്ദവും കണ്ണെത്തിയിരുന്ന
ഒരാൾ പിന്നീട് കുറിക്കുന്നത്
നോക്കു: 'നിങ്ങൾ വീഞ്ഞുകുടിച്ച്
ഉന്മത്തരാകരുത്. അതിൽ
ദുരാസകതിയുണ്ട്. മരിച്ച്, ആത്മാ
വിനാൽ പൂരിതരാകുവിൻ' (എഹേ.
5:18). 'ഈരുസാമീമേൽ തൊഴിച്ചു',
നേടിയ ആ ലഹരിയുടെ വീരുവും
മാധുര്യവും ശക്തിയും അയാൾക്ക്
ആശത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടിരുന്നു.
പരിശുഖാത്മാവായ ദൈവത്തെ
വ്യക്തിപരമായി ഉപാസിക്കുന്നവർ
കുറവാണെന്ന്. അതു
കൊണ്ടായിരിക്കുമോ ഉപാസിക്കു
നവർക്ക് അവിടുന്ന് അളവില്ലാതെ
സ്നേഹവാസല്യങ്ങൾ വാരിച്ചു
രിയുന്നത്? 'ദൈവം അളുന്നല്ല,
ആത്മാവിനെ കൊടുക്കുന്നത്',
എന്ന് സ്നാപകൾ പറയുന്നത്

വെറുതെയല്ല (യോഹ. 3: 34). ‘പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നൊന്ന് ഉണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്കിട്ടുപോലു മില്ല’ എന്ന് ചിലർ പുലോസ് അപ്പസ്തോലനോടു പറയുന്നുണ്ട് (അപ്പ. പ്രവ. 19 :2). ഇക്കാലത്തും അത്തരം ’വിശ്വാസികൾ’ ഉണ്ടു് കും ഹ ! കഷ്ടം എന്നല്ലാതെ എന്തു് പറയാൻ.

പുതിയ ആരാധന

‘ഈ മലയിലോ ജീവസലമിലോ നിങ്ങൾ പിതാവിനെ ആരാധി കാത്ത സമയം വരുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനെ ആരാധിക്കുന്നു’ എന്ന യേശുവചനം (വാക്കുങ്ങൾ 21, 22) നമ്മുടെ ആരാധനയെ ആഴത്തിൽ വിലയി രൂതാനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. നമ്മുടെത് ആരാധനാജീവിത മാണോ അനുഷ്ഠാനങ്ങീവിതമാണോ? ആരാധിക്കേണ്ടതിനെ യാണോ നാം ആരാധിക്കുന്നത്? ആരാധിക്കുന്നവെനെ യമാർത്ഥ തതിൽ നാം അറിയുന്നുണ്ടോ? അറിഞ്ഞ്, അനുഭവിക്കാത്തതി നേരാണോ വൃർത്ഥമായി നാം ആരാധിക്കുന്നത്? ആത്മാവില്ലും സത്യത്തിലുമുള്ള യമാർത്ഥ ആരാധനയായ പരിശുദ്ധ കൂർബാനയോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം എപ്പോരമാണ്? നമ്മുടെ ആരാധന യും ജീവിതവും നമ്മുടെ പിതാവ് അനേകാശിക്കുന്ന യമാർത്ഥ ആരാധകരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടു ത്തുന്നുണ്ടോ? മാലികമായ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാൻ ഈ വചനഭാഗം നമ്മുടെ നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ ആരാധനകൾക്ക് തുടക്കമിഡേണ്ടത് ആരാധന പുസ്തകം പുതുക്കിക്കൊണ്ടോ ചില വാക്കുകൾ പരിഷ്കരിച്ചു കൊണ്ടോ അല്ല, അകതാരിനെ പുതുക്കിക്കൊണ്ടാക്കണം. ആത്മ ബോധത്തെയും അഭിനിവേശ ഔദ്ധീകരണ പുതുക്കിക്കൊണ്ടാക്കണം. അപ്പസ്തോലൻ ആവർത്തിക്കുന്നതു പോലെ ആത്മരികമനുഷ്യരെ (എഫോ. 3:16) അപ്പാടെ നവീകരിച്ച്

ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആരാ റിക്കന്റ്രേജേജെ (എഫോ. 1:18) സബുൾണ്ണമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുമാക്കണം.

ഞാൻ തനെ അവൻ

‘നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തനെയാണ് അവൻ’ എന്ന യേശു വചനം (വാക്കും 26) അതിവ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. പഴയ നിമയത്തിൽ ദൈവം സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിച്ച പ്രമാണവാക്യമാണ് യേശു ആവർത്തിക്കുന്നത്. അവിടു തെന്ത പേരെന്നെന്ന് അവർ ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ എന്തു് പറയണം? എന്ന മോശയുടെ ചോദ്യത്തിന് ദൈവം നൽകിയ മറുപടി ‘ഞാൻ ഞാൻ തനെ’ എന്നാണ് (പുരി 3:14). ‘I am who I am’ എന്ന പ്രമാണവാക്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് താൻ ദൈവ തതിൽ നിന്നുള്ള ദൈവമാണെന്ന് അസന്തിർഘമായി യേശു പ്രവൃംപിക്കുന്നു. ‘ഞാൻ ഞാൻ തനെ എന്ന എന്നു വിശ്വാസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും’ എന്ന ധഹുദരോടും യേശു ആവർത്തിക്കുന്നത് (യോഹ 8:24).

‘അവൻ’ തനെയാണ് നമ്മുടെ ദൈവം; ‘അവൻ’ തനെയാണ് നമ്മുടെ മിശ്രഹാ; ‘അവൻ’ തനെയാണ് നമ്മുടെ രക്ഷകനും സ്നേഹിതനും.

വളർച്ച

യേശുവുമായുള്ള സംബന്ധം പുരോഗമിക്കുവെ, സമരിയാക്കാൻ കൈവരിക്കുന്ന ആത്മീയവളർച്ച പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ‘ഒരു ധഹുദൻ’ എന്ന് ആദ്യം യേശുവിനെ വിശ്വഷിപ്പിച്ചു അവർ, പിന്നീട് പ്രവാചകൻ എന്നും ഒടുവിൽ മിശ്രഹാ എന്നും അവിടുതെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഏറ്റവും ആരാധനയും പട്ടണത്തിൽ ചെന്ന് തനിക്കുണ്ടായ ക്രിസ്തനുഭവം അവർ സാക്ഷ്യ പ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്. ആ സാക്ഷ്യ മാണ് അവർക്കും യേശുവിൻ്റെ അടുത്തുവരാനും ‘ഇവന്നാണു യമാർത്ഥത്തിൽ ലോകരക്ഷകൻ എന്ന് മനസിലാക്കാനും’ (വാക്കും 42) ഇടയാക്കിയത്. നമ്മുടെ

ആത്മീയ ജീവിതം വളർച്ചയുടെ പാതയിലാണോ ? ശിഷ്യത്വത്തിൽ ക്രമാനുഗതമായി വളരാനും മറ്റൊളവർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്തിൻ്റെ പ്രമാം പാംജർ പിന്നിട്ടു പകതയിലേക്കു വളരാൻ’ (ഹോബോ. 6:1) നമുക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ സാക്ഷ്യജീവിതം കണ്ണും കേട്ടും അനേകർ മിശ്രഹായുടെ പകൽ അണയുന്നുണ്ടോ ?

പുതിയ ശ്രീകോവിലുകൾ

ദൈവം ഒരു സാന്നിധ്യമാണെന്ന് ഷർദ്ദാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സദാ നമ്മു വലയം ചെയ്യുന്ന, നമ്മോടു കൂടെ വസിക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹ സാന്നിധ്യം. ഈ അവബന്ധാധമുണ്ടുവോണ്ട് ധൂദയം ശ്രീകോവിലാകുന്നത്; ശരീരം ദേവാലയ മാകുന്നത്; ജീവിതം തനെ യാഗവും ഓർമ്മകൾ ഹവിസും ചിത്കൾ ആരാധനയുമാകുന്നത്. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് സ്നേഹ തതിൻ്റെ സഭപ്പലങ്ങളും പ്രത്യാശയും സാഹസ്രിക പുഷ്പങ്ങളും വിതറുന്ന പുതിയ ആരാധനകരായി നാം മാറുന്നത്. എങ്ങോടു് തിരി നീതാല്പും ധൂദയം ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുനില്ലെങ്കിൽ ആരാധനകൾ നിർമ്മതകവും നിഷ്പ്രയോജന കരവുമാണ്. ഇടറിയവലെ പോലും സ്നേഹത്തോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ക്ഷമയോടെ കേൾക്കുകയും അലി വോടെ അവജ്ഞാടു സംവദിക്കു കയും ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിൻ്റെ മനോഭാവം നമ്മുടെയും സദാ നേതൃത്വത്തിൻ്റെയും സന്തമാക്കു. പുതിയ ശ്രീകോവിലുകളിൽ പുതിയ ആരാധനകൾ സമാരംഭിക്കാൻ ‘യേശുവും സമരിയാക്കാരിയും’ നമ്മു സഹായിക്കു.

‘ക്രിസ്തുവിലുടെ, ക്രിസ്തുവി നോടുകുടെ, ക്രിസ്തുവിൽത്തനെ പരിശുദ്ധാത്മാവുമായുള്ള ഏകക്കു തതിൽ’ പിതാവിന് ആരാധനയർപ്പിക്കുന്ന യമാർത്ഥ ആരാധനകരായി നാം മാറുടെ.